

ført i Folketinget, kan det endvidere efter mit Skøn ikke tillades, at Fransk indføres som valgfrit Fag i Drengeskolen, vel at mærke, hvis man i den Anledning skyder et af de andre Fag ud. Hvis Staten oprettede en Pigeskole, hvad jeg ikke tror, at den gør, eller at Rigsdagen vilde kunne enes om, og hvad jeg heller ikke selv ønsker, saa maatte man i denne Pigeskole kunne tillade, at Fransk blev valgfrit Fag. Og naar saadant kan ske i Statsskolen, maa det ogsaa kunne ske i den private Skole, det er klart, men ved Drengeskolen kan der ikke være Tale derom, den maa beholde de to fremmede Sprog i Mellem-skolen, som er nævnt i Lovforslaget. Jeg tror ikke, at der vil blive Tale om at forbyde de private Skoler at have Klasser for Børn under det 11te Aar, de kunne have Klasser fra det 6te og 7de Aar, og hvis de ville undervise i Sprog, vil der ikke blive lagt mindste Hindring i Vejen derfor.

Endelig talte det ærede Medlem om, at man burde indføre alle tre Retninger i alle Statsskoler. Ja, man kan dog ogsaa faa for meget af det gode. Vi have efterhaanden faaet begge de nu bestaaende Retninger ind ved Statsskolen, og det har vist sig, at vi have Statsskoler eller dog en enkelt Statsskole, som eet Aar kun har dimitteret en Student af hver Retning. Naar vedkommende Statsskole har kostet Landet nogle og halvtredssindstyve Tusind Kroner om Aaret, saa bliver det lidt rigelig dyre Studenter, som man faar paa den Maade. Hvis man nu vilde gaa videre og have alle tre Retninger ogsaa ved de smaa Statsskoler, saa kunde det jo endog hænde, at man i et enkelt Aar ikke en Gang kunde dimittere en Student af hver Retning, og en saadan Skole vilde dog koste over 60,000 Kr. Jeg synes, at det vilde være en lidt flot Rutten med Statens Penge. Jeg tror, at man skal være noget forsigtig i den Retning, selv om der fra Skolens Side fremkommer Ønsker om, at de helst vilde beholde alle 3 Retninger. Hvilke Retninger de skulle have, er noget, som Skolerne selv vilde komme til at tale med om; hvor mange de skulle have, maa virkelig Lovgivningsmagten bestemme. Vil man efterhaanden indføre flere Retninger ved Skolerne, kan det jo ske ved Lov eller Finansloven, da det jo er en Bevillingssag. Men jeg mener ikke, det er rigtigt uden videre at indføre alle Retninger ved samtlige Statsskoler, det vil blive alt for kostbart. Imidlertid er det jo noget, vi kunne forhandle om ligesom om de øvrige Punkter, jeg har nævnt.

Det ærede Medlem talte dernæst om den Fare, der kunde være ved at indføre Samfundslære i vore Skoler. Det er jo et Punkt, der ikke staar noget om i Lovforslaget, og som i dette Øjeblik kan indføres ved vore Skoler. De Skoler, der vilde have det Fag indført, kunne frit gøre det efter den sidst udgivne kgl. Anordning ved Undervisningen i Historie. Det er rigtigt nok, at ved Indførelse af Samfundslære maa man gaa forstandigt frem, selvfølgelig. Der kan drives Misbrug med et saadant Fag ligesom med alle andre Fag, det er jeg heller ikke blind for, men jeg tror, at vore Skoler ved Brugen vilde lære at bruge dette Fag rigtigt, og jeg er ikke angst for, at Skolerne skulle misbruge det. Jeg tror i det hele taget, at vore Skoler have Gavn af at faa nogen Undervisning i dette Fag. Det gør et nedslaaende Indtryk paa praktiske Folk, at mange af de Mænd, der have gaaet i Landets bedste Skoler, kende Samfundsforholdene i Grækenland og Rom, men ikke i Danmark. De kunde ikke en Gang til, hvorledes man skal behandle en ganske ordinær Fattigsag. Det er kedeligt, og derfor synes jeg nok, at de allervorste Begreber i den Retning burde man i Skolen have Lejlighed til at kende noget til. Det ærede Medlem talte om, at der var andre Begreber, der vare endnu vigtigere, ja i alt Fald lige saa vigtige for Børn at tilegne sig og lige saa lette at tilegne sig. Det var de almindelige moralske Begreber. Men det ærede Medlem ved vel, at vi beholde Religionsundervisningen i Skolen, og jeg lægger ogsaa megen Vægt paa, at vi beholde den, gennem den vil jo de almindelige moralske Begreber blive bibragte Børnene saa vidt muligt. Jeg tror, at den historiske Undervisning i Religion er den heldigste, i hvilken Skole man end kommer. Men jeg indrømmer villig, at Religionsundervisningens Godhed lige saavel som al anden Undervisnings Godhed beror paa, hvilke Lærere man er i Stand til at skaffe til Veje.

Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Reedtz-Thott), som ogsaa i Gaar havde Ordet, maa jeg takke meget for hans venlige Stilling til Lovforslaget. Han nævnte et Par Enkeltheder, som han havde Betænkelighed ved, og navnlig havde han Betænkelighed ved nogle Udtalelser i Motiverne, omhandlende Græskens Stilling inden for den klassiske Retning. Han havde Betænkelighed ved, at det saa ud, som om man vilde gøre Græsk til Hovedfaget. Jeg tror, at det ærede Medlem kan